

Dagbog - 11/3-2005

Gruppe 1 – Haseeb, Awais, Thomas og Umut

Kl. 06 dansk tid stod de glade og småtrætte elever fra NG ved terminal 2. Dette var starten på en rejse på ca. 20 timer. Der lå mange timer forud, men det påvirkede ikke humøret.

Check-in startede 6:00 og varede ca. en halv time. Det var blevet tid til at sige farvel til familien eller kæresten. 2 lærerige uger lå forude.

Vancouver, better watch out, 'cos we're comin!

Første tur fra Kastrup til Frankfurt var en kort tur på halvanden time, hvilket var en dejlig og hurtig tur. Folk fik spist lidt morgenmad, sovet eller bare slappet af. Jacquelines mor havde bagt boller til hele klassen (juhu!), og fødselsdagsbarnet Christian "Elme-joe" Elmelund delte slik ud (endnu mere juhu!). Her startede frygten for den lange tur på 8 timer 45 min. fra Frankfurt til Toronto. Der var ikke ligefrem den største underholdning i flyet andet end sin egen musikafspiller eller bærbaren. Vi prøvede på at holde humøret oppe, hvilket var umuligt. Vi var blevet psykisk trætte i flyet og den eneste mulighed for at klare den lange tur var, at sove. Gårsdagens fastelavnsfest havde også sat sit præg på os, hvilket resulterede i en større træthed.

Endelig var vi ankommet til Toronto, hvor vi blev kontrolleret på en anderledes måde end vi var vant til. Madpakken fra Danmark kunne ikke medtages ud af flyet, da kontrollen er meget skarpere i Canada. Specielle hunde var sat på arbejde for, at lugte til vores bagage. Vi måtte ikke have noget frugt eller noget andet mad med. Flyveturen var desværre ikke færdig endnu. Endnu en fem timers flyvetur fra Toronto til Vancouver lå forude. Så vi sad i en lufthavn i Toronto i 2 timer, hvor der var intet at lave.

Denne flyvetur var ikke meget anderledes end den foregående. Ligeså kedelig og humørbryder. Endelig ankom vi til Vancouver og nervøsiteten kunne mærkes. Ved bagage afhentningen stod Meretes familie med det danske flag og modtog os med det største smil. Alle fik deres bagage undtagen 2, en 3. havde fået ødelagt tasken. Sådan går det nogen gange. Bagagen ville de få dagen efter. Vi blev hentet i en bus fra Vancouver Airport af en bus, som kørte os til vores hotel YWCA.

Vi var udmattede og havde enormt brug for en dejlig seng. Hurtigt fik vi nøglerne udleveret af Rolf, så vi kunne komme i seng. Der blev sat en mødetid kl. 10 næste dag.

